

въ течене на малко години са разсѣяли, и по всичкѣ вѣро-
ятность прѣминаѣли сѣ въ Българиѣ, коя-то не жедувала то-
гава за просвѣщене духовно. Отъ тукъ са ясно разбира сѣ
каквы исполинскы крачки не трѣгнѣло напрѣдѣ, въ духовно-
книжевно отношение, наше-то отечество, като не имало въ
главѣ за водачи духовны истинскы пастыри и мъжи книжевны,
тѣхъ главны ученицы *Методиевы* при таково едно голѣмо
число свещеницы, 'се отъ него сѣщаго образованны.

И тѣй, по случай на днешние-то тържественно празну-
ване паметъ-тѣ на *Просвѣтителы-ты наши*, *Кырилла и Ме-*
тодина, мы видѣхме на кѣсо тѣхно-то голѣмо значене въ
отношене книжевно и богословскы-църковно; видѣхме них-
ны-тѣ твърдѣ голѣмы заслугы и безкрайно великы подвигы,
какъ-то и тѣхны-ты не по малкы трудове и не по долни
страдания, гонения, заточения и пр., въ извръшване-то свое-то
богоугодно дѣло, за коя-то сѣ достойно заслужили название
у'сичкы-ты *Славенскы народы* „*Св. Просвѣтителы и Апостола*
Славенскы.“ Що остава сега въ заключение да кажемъ? На-
шь-тѣ умъ не може да постигне друго по добро и по прилично
въ тойзи случай освѣтъ пѣние-то църковно на днешний-тѣ день:

Да радѣжтъ сѣ днесь роди *Словенскыни*, *Свѣщенныкы*
паметъ *Свѣтителы* когомъдрныхъ свѣтъло празднѣжше: или
ко начаса на съроднѣемъ намъ языцѣ *Словенскѣемъ* литѣргия
Божественнага и все църковное пѣние съвършатисѣ, и тѣмъ
неизчерпаемый кладъзъ воды текжщей въ жизнь вѣчнжж даде
сѣ намъ, отъ неѣа же пижше непрѣстанемъ величачати *васъ*,
Константине и *Мелодие!*